

אילנה אברג'יל מעכו מספרת על אהבתה לנאשם באונס והחשוד ברצח

ששה ימים רצופים סערה ורגשה הארץ. הטרמפיאדות התרוקנו מחיי לים, בעיקר מחיילות, במדים. מאות שוטרים, אנשי מישמריהגבול וחיילי צה"ל ערכו את אחד המירדפים הגדולים ביותר בתולדות המדינה אחרי אסיר-אנס נמלט, מירדף שכמותו אינו זכור מאז בריחתו המפורסמת של משה פרקש מכלא רמלה.

חליווה אהובי

אותו בביתו כאה. יומיים אחרי הביקור הזמין שלמה חליווה את בתו של יצחק, אילנה בת ה-17, לצאת לבלות בחברתה. הרומן ביניהם, שהחל אז, נמשך כארבעה חודשים. עד שנעצר חליווה בחשד כי היה מעורב ברצח ליאונור בן-לולו בן-נחריה. היה זה שבועות אחדים בלבד לפי ני שהחליטו אילנה ושלמה כי יישאו בקרוב.

השבוע, יומיים אחרי מעצרו, סיפרה איי לנה אברג'יל, צעירה בוגרת-תיכון המ-

בשנות השישים. כל מהדורת-חדשות ברד יו עוררה את השאלה הבלתי-נמנעת ש- התגלגלה על כל פה: "מתי יתפסו את חליווה?" בסוף השבוע שעבר הוא נתפס בכפר-המכביה, אשר ברמת-גן. הארץ נשמה לר- ווחה וחזרה לחדשות השוטפות. אולם שא- לה אחת עדיין נותרה פתוחה: "מי אתה שלמה חליווה?" הדמות המרכזית בחייו של שלמה חלי- ווה בעת האחרונה היתה צעירה נאה.

זה היה פורנוגרפי מדי! טען חליווה באוזני חברתה, איי לנה אברג'יל (בתמונה: יושבת בצד, בביתה שבטבריה). בעת שחזו בהקרנת הסרט האירוטי עימנאל, הם עזבו באמצע.

שמשת כפקידת-תשלומים בסניף בנק לאו- חי בנהריה, את סיפור אהבתה לפושע המ- בוקש. מספרת אילנה:

"נפלה לו מכה על הראש"

"הברתי את שלמה לפני כמה שנים." הוא קרוב-רחוק שלנו ו- (המשך בעמוד 28)

שבימים הקרובים עומדת לחגוג את יום- הולדתה השמונה-עשרה. אחרי שישיב בכלא חמש וחצי שנים, וריצה עונש על ביצוע שני מעשי-אונס, השתחרר חליווה בסוף השנה שעברה, ו- חזר לבית הוריו, בשכונת-יוסף-אשר במרכז עכו.

את אחד מביקוריו הראשונים בין בני- מישפחתו, שמרביתם מתגוררים בעכו, ערך בביתו של קרוב-מישפחה בשכונת הרכבת בעכו. הקרוב-הרחוק, יצחק אברג'יל, קיבל

למה חליווה, באזיקים, נלקח חזרה לכלא

של הבניין. משם ירד אל קומת-הקרקע של בית-המישפט, ועמד לברוח. בפתח נתקל הבהור, שחבש כיפה, בשוטר שהביט בו בחשדנות ושאל לאן הוא הולך. לשוטר היה נדמה שחליווה מלווה עליידי איש-מישטרה, והוא שאל אותו היכן השומר שלו. חליווה השיב שאיש-חליווה נמצא מאחוריו, ופתח את הדלת אל החופש. הוא פתח בריצה, השתלב בתוך קבוצה של אזרחים שעברו במקום, ואחר-כך נעלם לכיוון העיר ה- עתיקה. כמה שוטרים החלו רצים אחריו, אך איבדו את עיקבותיו. סוירים של מישמריהגבול עם כלבי- גישוש החלו סורקים את ירושלים, ללא תוצאות.

יום ב', 8.11.1976: שלושה קציני-מישטרה, שהשתתפו במע- צרו ובחקירתו האחרונה של חליווה, הת- בצרו בבתיהם כדי להגן על מישפחותיהם במידה שחליווה ינסה לפגוע בהם, כפי ש- איים לפני בריחתו. (המשך בעמוד 28)